

Mladost, energija i radost zbog stvarnih interakcija

 pobjeda.me/clanak/mladost-energija-i-radost-zbog-stvarnih-interakcija

Crnogorski simfonijski orkestar nastupio prvi put pred publikom u novoj zgradi Muzičkog centra Crne Gore

Kombinacija otvorenosti koja dolazi od stidljivih flauta do prigušene grmljavine fagota, s rogovima u zaleđu zvuka i nježnim klarinetima, otvorila je sa 13 članova duvačke sekcije svečano i nježno priču na koju se već dugo čekalo

Simfonijski orkestar

Basoj kažnjen sa 3.500 eura, a vraćeno mu 3.000 predmeta

14.05.2021. 08:50

Višestruko obilježio vrijeme u kojem živimo

13.05.2021. 23:10

Različitost svjetova i razvojnih faza

13.05.2021. 19:37

Vlada prihvatila predlog da se podigne spomenik Urošu Toškoviću

13.05.2021. 18:00

Prikaži sve vijesti

Ne postoji bolja mjerna jedinica za to koliko su nam svima nedostajali ozbiljni koncerti uživo od neskrivenog uzbuđenja koje je rezultiralo aplauzima u trenucima kad se oni nijesu očekivali i od činjenice da publika nije željela da dozvoli da Crnogorski simfonijski orkestar napusti scenu na kraju programa.

Prvi koncert uživo nakon useljenja u novu zgradu Muzičkog centra, na koji se u srijedu, 28. aprila, moglo ući samo uz pozivnicu, ispraćen je ovacijama i pokazao nam koliko smo toga propustili, ali u isto vrijeme i što nas sve čeka ako epidemiološka situacija konačno bude stavljena pod kontrolu. Bio je to jedan od dva besplatna koncerta (drugi je održan sinoć) koja su bila poklon Muzičkog centra najvjernijoj publici.

SVEČANO I NJEŽNO

Pred nešto više od pedeset posjetilaca, koliko je bilo dozvoljeno u Velikoj sali Muzičkog centra, Crnogorski simfonijski orkestar je pružio sve od sebe, što od radosti zbog novog naleta stvarnih interakcija, što od duge pauze koja je svoju svrhu polako počela da gubi. Pet kompozicija koje su bile na programu, uz jedan povratak na scenu nakon oficijelnog dijela programa, pokazale su ne samo koliko je kvalitetan ovaj mladi orkestar, već i da je svaki dirigent s kojim su do sada radili uspio da ih usmjeri tako da zvuče drugačije.

Orkestar zaista jeste mlad i energija svakog pojedinačnog člana se na sceni očitava kroz poseban vid nestrpljivosti da zagrmi unutar zidova nove sale. Holi Jun Čo, dirigentkinja iz Sjeverne Koreje, koja je na svim stranama svijeta sticala obrazovanje i predvodila mnoge značajne orkestre, s osmijehom usaglašava zvonke flaute i ekspresivni fagot koji dominira komadom nastalim u najranijoj Štrausovoj fazi, „Serenadom za duvače u Es-duru, op.7“. Kombinacija otvorenosti koja dolazi od stidljivih flauta do prigušene grmljavine fagota, s rogovima u zaleđu zvuka i nježnim klarinetima, otvorila je sa 13 članova duvačke sekcije svečano i nježno priču na koju se već dugo čekalo. Nešto novija, ali ipak naslonjena na folklornu muziku rajnskih oblasti, kompozicija Bernda Alojza Cimermana je razbila nametnutu strogoću, budući da su i u svojoj osnovi „Rajnski parohijski plesovi“ zvučna slika vašarske atmosfere prilagođene glamuroznim koncertnim salama.

ZVIJEZDA VEČERI

Šubertov „Interludij“ je izveden nakon pauze, a to samo po sebi uvijek djeluje kao da je nit prekinuta i da smo na početku novog koncerta. I tematski je drugačija kompozicija od svega što su odsvirali prije nje, teatralna vjerovatno zbog činjenice da je istrgnuta iz scenskog komada, a iznutra živi dva različita života. Mendelsonovom „Simfonijom br.4 u A-duru“, popularnom „Italijanskom“ u kojoj su, u raskošnom zvučnom prostoru duvači ipak najatraktivniji u svojim levitacijama iznad orkestra, zaključen je zvanični program. Holi Hjun Čo, istinska zvijezda večeri, je uspjela da ovu kompoziciju iznese s orkestrom na tragu čuvenog dirigenta Pava Jervija kada je u pitanju promišljeno stapanje klasičnog i osvježavajućeg, ali da svojom ležernošću ne ublaži ozbiljnost Mendelsonovih težnji da

svojim djelom istakne važnost poruka koje prenosi o umjetnosti Italije. Taj se dašak urođenog i nebrušenog artizma Apeninskog poluostrva najviše osjeća u završnici, u četvrtom stavu.

Iz Muzičkog centra Crne Gore najavljuju da će, ukoliko epidemiološka situacija bude dozvoljavala, već u maju nastaviti s koncertima.

Cijela porodica gudačkih instrumenata u jednom

Najčarobniji momenat večeri bili su gudači koje je predvodio solista Vasilije Gagović u jednom od najpoznatijih Botezinijevih koncerata. „Koncert za kontrabas i orkestar br.2 u h-molu“ je podigao tenzije u Velikoj sali Muzičkog centra do maksimuma, pretvorivši se, posebno u drugom stavu, u apoteozu muzici i otpor prema svemu što bi nekoga moglo da zaustavi u stvaranju. Kao da se cijela jedna porodica gudačkih instrumenata uselila u jedan, Gagović je vješto preuzimao od orkestra podloge da bi, s posebnom pažnjom prema najnježnijoj žici, uspio da opravda ulogu nosioca Botezinijevog voljenog muzičkog djela. Pogotovo kad se uporedi s izvedbama u kojima kontrabas zvuči liričnije, Gagovićeva dinamika uspijeva da preoblikuje nježnost u strast, najviše u četvrtom stavu gdje se osjeća uticaj bolera, ali ne toliko da nas odvuče od suštine romantičarskog koja nas prati od samog početka.

